

משנה – יבמות

פרק א - משנה א

חמש עשרה {א} נשים פוטרות {ב} צרותיהן {ג} וצרות צרותיהן מן החליצה {ה} ומן היבום {ו} עד סוף העולם. ואלו הן, בתו, ובת בתו, ובת בנו, בת אשתו, ובת בנה, ובת בתה, חמותו {ח} ואם חמותו, ואם חמיו, אחותו מאמו, ואחות אמו, ואחות אשתו, ואשת אחיו מאמו, ואשת אחיו שלא היה בעולם, וכלתו, הרי אלו פוטרות צרותיהן וצרות צרותיהן מן החליצה ומן היבום עד סוף העולם. וכלן אם מתו, או מאנו, או נתגרשו, או שנמצאו אילונית, צרותיהן מתרות. ואי אתה יכול לומר בחמותו ובאם חמותו ובאם חמיו שנמצאו אילונית או ששמאנו:

פרק א - משנה ב

כיצד פוטרות צרותיהן. היתה בתו או אחת מכל העריות האלו נשואה לאחיו, ולו אשה אחרת, ומת, כשם שבתו פטורה, כך צרתה פטורה. הלכה צרת בתו ונשאת לאחיו השני, ולו אשה אחרת, ומת, כשם שצרת בתו פטורה, כך צרת צרתה פטורה, אפלו הן מאה. כיצד אם מתו צרותיהן מתרות, היתה בתו או אחת מכל העריות האלו נשואה לאחיו, ולו אשה אחרת, מתה בתו {יג} או נתגרשה, ואחר כך מת אחיו, צרתה מתרת. וכל היכולה למאן ולא מאנה, צרתה חולצת {יד} ולא מתבבמת: